

Informații generale - Slovacia

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [sk](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.
Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

CUPRINS

- 1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?
- 2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?
- 3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?
- 4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?
- 5 Care este autoritatea competentă:
  - 5.1 în materie de succesiune?
  - 5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?
  - 5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?
  - 5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesorale?
- 6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)
- 7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?
- 8 Preiau moștenitorii datoriile defunctului și, dacă da, în ce condiții?
- 9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?
  - 9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?
  - 9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să administreze patrimoniul succesoral?
  - 9.3 Ce competențe are un administrator?
- 10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

Această fișă informativă a fost realizată în colaborare cu Consiliul Notariatelor din UE (CNUE).

1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?

Dreptul slovac nu permite acorduri în materie de succesiuni sau testamente conjunctive.

Există mai multe metode de întocmire a testamentelor:

(1) Testamentul scris de mână testatorului trebuie să conțină semnătura sa de mână și data. Un testament redactat astfel nu trebuie să fie semnat de către martori.

(2) Testamentul redactat utilizându-se o metodă de scris diferită (cum ar fi, de exemplu, un computer, o mașină de scris sau o altă persoană decât testatorul) trebuie să fie semnat în prezența a doi martori care trebuie să semneze testamentul și să depună mărturie că documentul exprimă într-adevăr dispozițiile de ultimă voință ale testatorului. Un testament redactat în acest fel trebuie să conțină, de asemenea, semnătura olografă a persoanei și data.

(3) Testamentul în formă notarială. Notarul este responsabil pentru cerințele de conținut și de formă prevăzute pentru acest tip de testament. Fiecare testament autentificat de către un notar trebuie să fie înregistrat în Registrul notarial central al succesiunilor.

(4) O formă specială de testamente este utilizată atunci când testatorul se află într-o stare de sănătate precară, nu vede sau nu aude sau nu poate citească ori să scrie. În astfel de cazuri, trebuie să fie prezenți trei martori. Aceștia vor depune mărturie cu privire la testament, prin semnătura lor, după ce îl ascultă. Documentul trebuie să precizeze persoana care l-a scris, persoana care l-a citit cu voce tare și modul în care s-a confirmat că documentul conține dispozițiile de ultimă voință reale ale testatorului.

Numai persoanele care au capacitate juridică pot fi martori. Persoanele nevăzătoare, cu deficiențe de auz sau de vorbire, persoanele care nu cunosc limba în care este formulat testamentul și beneficiarii testamentului nu pot fi martori.

Pentru a fi valabil, testamentul trebuie să precizeze data, luna și anul în care a fost redactat. În mod normal, o parte importantă a conținutului este reprezentată de desemnarea beneficiarilor care vor moșteni patrimoniul succesoral, în ansamblu sau în cote proporționale, sau care vor primi bunuri specifice (cine va primi și ce anume).

În cazul în care testamentul a fost redactat de mână de către testator, este recomandabil ca testatorul să informeze persoanele care îi sunt apropiate, astfel încât aceștia să știe unde este păstrat testamentul.

Nicio condiție asociată testamentului nu are forță juridică.

2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?

Notarii trebuie să înregistreze din oficiu testamentele pe care le-au autentificat, în Registrul notarial central al succesiunilor, care este ținut de Camera Notarilor. Testamentele întocmite în conformitate cu descrierea de la punctele (1), (2) și (4) de mai sus nu trebuie să fie înregistrate, dar, la solicitarea testatorului sau a altei persoane, testamentele pot fi acceptate de către notar pentru păstrarea acestora în siguranță. De asemenea, notarul trebuie să înregistreze această păstrare în Registrul notarial central al succesiunilor.

3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?

Da, secțiunea 479 din Codul civil (Legea nr. 40/1964) precizează rezervele succesoriale din moștenire și moștenitorii care au dreptul la acestea: „*Descendenții minori trebuie să primească cel puțin partea care reprezintă cota lor din moștenire conform legii, și descendenții majori trebuie să primească cel puțin jumătate din cota lor, conform legii. În cazul în care un testament este contrar dispozițiilor de mai sus, partea relevantă din testament este lovită de nulitate, cu excepția cazului în care descendenții menționați au fost dezmoșteniți*”.

4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?

Sucesiunea se transmite prin punerea în aplicare a legii, a unui testament, sau prin ambele mecanisme. În cazul în care defunctul nu a redactat un testament sau dacă există bunuri care nu au fost incluse în testament, succesiunea se transmite prin efectul legii pe baza gradelor de moștenitori.

Moștenitori de gradul 1

În primul grad, soțul/soția și copiii persoanei decedate sunt beneficiari în proporții egale. În cazul în care un copil nu moștenește, partea copilului respectiv este distribuită copiilor copilului respectiv în proporții egale. În cazul în care nici acești copii, sau oricare dintre ei, nu moștenesc, descendenții acestora moștenesc în părți egale.

În cazul în care defunctul nu are descendenți sau descendenții săi nu moștenesc (de exemplu, toți au refuzat succesiunea, sau niciunul dintre ei nu poate să moștenească, sau toți au fost dezmoșteniți în mod legal ori nu sunt luați în considerare), beneficiarii sunt moștenitorii de gradul 2.

Moștenitori de gradul 2

În cazul în care descendenții persoanei decedate nu moștenesc, moștenitorii de gradul 2 sunt soțul/soția, părinții persoanei decedate și, de asemenea, orice persoană care a conviețuit cu persoana decedată într-o gospodărie comună timp de cel puțin un an înainte de deces sau care din acest motiv a avut grijă de gospodăria comună sau a fost în întreținerea persoanei decedate. Beneficiarii de gradul 2 moștenesc în proporții egale; cu toate acestea, soțul/soția trebuie să primească întotdeauna cel puțin o jumătate din patrimoniul succesoral.

Moștenitori de gradul 3

În cazul în care nici soțul/soția, nici părinții nu moștenesc, beneficiarii de gradul 3, care moștenesc în cote egale, sunt frații/surorile persoanei decedate și, de asemenea, orice persoană care a conviețuit cu persoana decedată într-o gospodărie comună timp de cel puțin un an înainte de deces sau care din acest motiv a avut grijă de gospodăria comună sau a fost în întreținerea persoanei decedate. În cazul în care oricare dintre frații sau surorile persoanei decedate nu moștenesc, copiii fratelui/surorii primesc cota în proporții egale.

Moștenitori de gradul 4

În cazul în care niciun beneficiar de gradul 3 nu poate avea calitatea de moștenitor, moștenitorii de gradul 4 sunt bunicii persoanei decedate, care moștenesc în părți egale și, în cazul în care niciunul dintre bunici nu moștenește, copiii bunicii sunt moștenitori în proporții egale.

În cazul în care nu există niciun beneficiar al patrimoniului succesoral, acesta este transferat statului în mod implicit.

5 Care este autoritatea competentă:

5.1 În materie de succesiune?

Instanța districtuală (*okresný súd*) în jurisdicția căreia s-a aflat ultimul domiciliu al defunctului sau, în cazul în care nu avea domiciliu sau domiciliul acestuia nu poate fi stabilit, instanța districtuală în a cărei jurisdicție acesta s-a aflat ultima dată și, în cazul în care nu există o astfel de instanță, instanța de la locul în care defunctul avea bunurile. Instanța districtuală desemnează un notar ca împuternicit al instanței pentru a efectua întreaga procedură succesorală. Actele notarului sunt considerate acte judiciare. Cererile pentru acordarea de asistență juridică în străinătate sunt excluse din actele notariale.

5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?

Beneficiarii dau o declarație verbală de acceptare sau de renunțare la succesiune în fața unui notar sau o declarație scrisă pe care o trimit instanței de stabilire a succesiunii, în termen de o lună de la ziua în care au fost notificați de către instanță cu privire la dreptul lor de a accepta sau de a renunța la succesiune și implicațiile declarației.

5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?

Dreptul slovac nu prevede legatele.

5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesoriale?

Nu există o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesoriale. Procedura este similară cu declarația de acceptare sau de renunțare la succesiune, dar termenul de o lună nu este aplicabil.

6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)

Biroul de registratură notifică instanța districtuală competentă cu privire la un deces înregistrat în districtul său. Instanța va iniția procedurile, chiar și în absența unei cereri, atunci când află că cineva a decedat sau a fost declarat mort. În primul rând, instanța verifică în Registrul notarial central al succesiunilor dacă defunctul a lăsat sau nu un testament, un act de dezmoștenire sau o revocare a oricăruia dintre aceste două acte și identifică notarul la care se află în păstrare documentul respectiv. Instanța efectuează o investigație preliminară pentru a identifica beneficiarii și patrimoniul succesoral și datorile defunctului, și ia orice măsuri urgente necesare pentru protejarea succesiunii. Nu este necesar să se dispună o audiere pentru examinarea succesiunii.

În calitate de împuternicit al instanței competente, notarul emite un certificat de moștenitor, sub rezerva consimțământului beneficiarilor, dacă

- un singur beneficiar primește patrimoniul succesoral,

- patrimoniul este transferat statului în mod implicit,
- beneficiarii au convenit între ei cu privire la împărțirea patrimoniului succesoral, sau
- beneficiarii și creditorii defunctului au încheiat un acord în scopul de a transfera patrimoniul grevat de datorii excesiv, pentru plata datoriilor.

Un certificat de moștenitor definitiv este un document care transferă titlul de proprietate către beneficiari.

În cazul în care procedurile succesoriale nu se încheie cu emiterea unui certificat de moștenitor (de exemplu, în caz de litigiu), notarul întocmește toate documentele necesare pentru a permite instanței să emită un ordin, inclusiv un proiect de hotărâre judecătorească, precum și facturi aferente cheltuielilor și onorariilor sale.

În cazul în care patrimoniul este extrem de îndatorat, iar beneficiarii și creditorii defunctului nu reușesc să ajungă la un acord privind transferul proprietății pentru plata datoriilor, instanța poate dispune lichidarea patrimoniului succesoral. În ordinul de lichidare, instanța dispune creditorilor să îi comunice creanțele lor într-un anumit termen; în caz contrar, creanțele se sting.

Instanța (sau notarul împuternicit de instanță) lichidează patrimoniul îndatorat excesiv prin vânzarea tuturor bunurilor defunctului la prețul obișnuit pentru bunuri comparabile. În ceea ce privește vânzarea bunurilor, notarul împuternicit de instanță acționează pentru părți în nume propriu, dar ia în considerare orice sugestii mai avantajoase ale părților privind lichidarea bunurilor. În cazul în care rămân anumite bunuri, acestea sunt transferate statului începând cu ziua în care a decedat persoana care a deținut bunurile.

7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?

Sucesiunea este transferată la moartea persoanei defuncte. Certificatul de succesiune sau ordinul judecătoresc are doar un efect declarativ cu privire la un fapt care a avut loc în trecut. Cu toate acestea, este posibilă lichidarea întregului patrimoniu succesoral pe baza unui certificat de succesiune definitiv sau a unui ordin judecătoresc.

Data decesului defunctului trebuie să fie atestată printr-un certificat de deces, o notificare de deces eliberată de un registru special al Ministerului de Interne slovac atunci când un cetățean slovac decedează în străinătate, sau o hotărâre judecătorească pronunțată în cadrul unei proceduri de declarare a unei persoane decedate în cazul persoanelor dispărute, dacă data decesului este declarată de către instanță. Numai instanțele slovace pot declara cetățeni slovaci ca fiind decedați. Instanțele slovace pot declara cetățeni străini ca fiind decedați, dar implicațiile juridice se aplică numai persoanelor care locuiesc permanent în Slovacia și numai bunurilor situate în Slovacia.

8 Preiau moștenitorii datoriile defunctului și, dacă da, în ce condiții?

Da, beneficiarii răspund de datoriile decedatului, dar numai până la valoarea patrimoniului care le-a fost transferat. Beneficiarii nu sunt obligați să plătească datoriile defunctului prin utilizarea propriilor bunuri.

9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?

Înscrierea în registrul cadastral se face la autoritatea districtuală de la locul în care este situat bunul imobil. Autoritatea face înregistrarea din oficiu sau la cererea formulată de către proprietar sau o altă persoană autorizată. Cererea trebuie să fie formulată în scris și trebuie să includă (a) numele solicitantului (denumirea societății), domiciliul (sediul social), (b) denumirea autorității districtuale căreia i se adresează cererea, (c) un certificat sau alt document oficial care să confirme titlul de proprietate al solicitantului, și (d) o listă a tuturor anexelor.

9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?

Numirea unui administrator nu este obligatorie. Totuși, dacă acest lucru este necesar ca urmare a unui interes general sau a unui interes major al părților, instanța ia măsuri urgente din proprie inițiativă pentru a asigura succesiunea și, de asemenea, poate desemna un administrator. Cel mai frecvent, unul dintre beneficiari sau altă persoană apropiată defunctului este administrator, dar acesta poate fi, de asemenea, un notar, altul decât notarul împuternicit de instanță în procedura succesorală în cauză.

Un administrator desemnat în temeiul dreptului slovac nu este similar cu administratorul desemnat în temeiul dreptului comun.

9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să administreze patrimoniul succesoral?

Notarul desemnat de curte ca notar împuternicit va executa testamentul. Beneficiarii administrează patrimoniul succesoral dobândit prin succesiune, dar au nevoie de permisiunea instanței pentru a lichida bunurile incluse în succesiune, dar și în cazul altor acte ce depășesc administrarea de zi cu zi.

9.3 Ce competențe are un administrator?

În timpul procedurii succesoriale, administratorul ia orice măsură necesară pentru a conserva activele care fac parte din patrimoniul succesoral, în limitele stabilite de instanță. Aceasta stabilește sfera de aplicare a autorizării date pentru a permite administratorului să conserve valoarea activelor care constituie patrimoniul. Administratorul este răspunzător pentru orice prejudiciu cauzat de o încălcare a obligațiilor prevăzute de lege sau de instanță. La finalul procedurii succesoriale, acesta prezintă un raport final către beneficiari și instanța decide cu privire la onorariile sale și la rambursarea costurilor, care trebuie plătite de către beneficiarul succesiunii.

10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

La sfârșitul procedurilor succesoriale, notarul emite un certificat de moștenitor, care este considerat a fi o hotărâre judecătorească. Acest certificat conține numele beneficiarilor și identifică bunurile care revin fiecărui beneficiar și părțile patrimoniului.

La cererea beneficiarului, notarul poate emite un Certificat al grupului de moștenitori în timpul procedurilor succesoriale. Acesta reprezintă o „confirmare a faptelor cunoscute din dosar”, un act autentic eliberat de notarul care efectuează succesiunea, în principal în scopul de a atesta statutul de beneficiar sau de persoană îndreptățită care urmează să primească un drept al defunctului (de exemplu, compensații în temeiul unei polițe de asigurare, drepturi de membru, poziții în procedurile aflate în curs de desfășurare etc.).

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Având în vedere retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, statele membre responsabile cu gestionarea paginilor cu informații naționale actualizează în prezent conținutul de pe acest site. Eventualele fragmente care nu reflectă încă retragerea Regatului Unit nu apar intenționat pe site și vor fi modificate în curând.

Ultima actualizare: 14/01/2019